

HON NA MACBETHA

Štěpánka Jislová
Lukáš Komárek
Lukáš Pokorný

HON NA MACBETHA

Scénář Lukáš Pokorný.

Nakreslili Štěpánka Jislová a Lukáš Komárek.

Grafickou úpravu provedl Jiří Nevěžil.

Pomocný koloring Eva Ondová.

Odpovědný redaktor Richard Klíčník.

Jazyková korektura Eva Brucknerová.

Písmo Rukopis vytvořila Lucie Šťastná.

Vydalo nakladatelství Argo,

Milíčova 13, 130 00 Praha 3,

argo@argo.cz, www.argo.cz,

roku 2022 jako svou 5046. a 5082. publikaci.

Vytiskla tiskárna TNM Print.

Vydání první.

ISBN 978-80-257-3943-3 (běžné vydání)

ISBN 978-80-257-3979-2 (limitované vydání)

Aktuality o našich titulech můžete sledovat na www.facebook.com/argo

O komiksech na www.facebook.com/argomiks

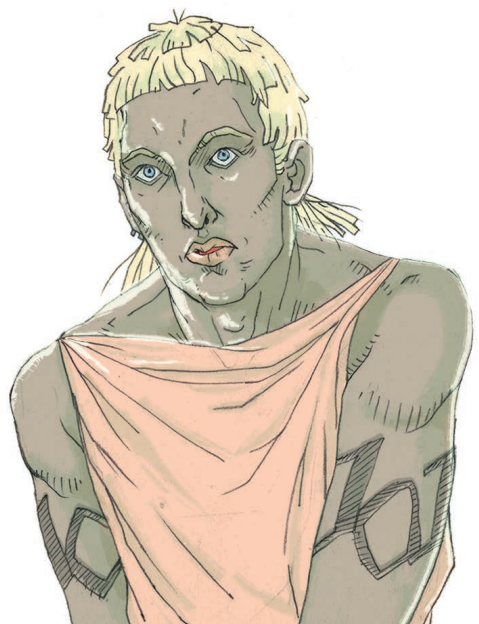
Naše knihy distribuuje knižní velkoobchod KOSMAS

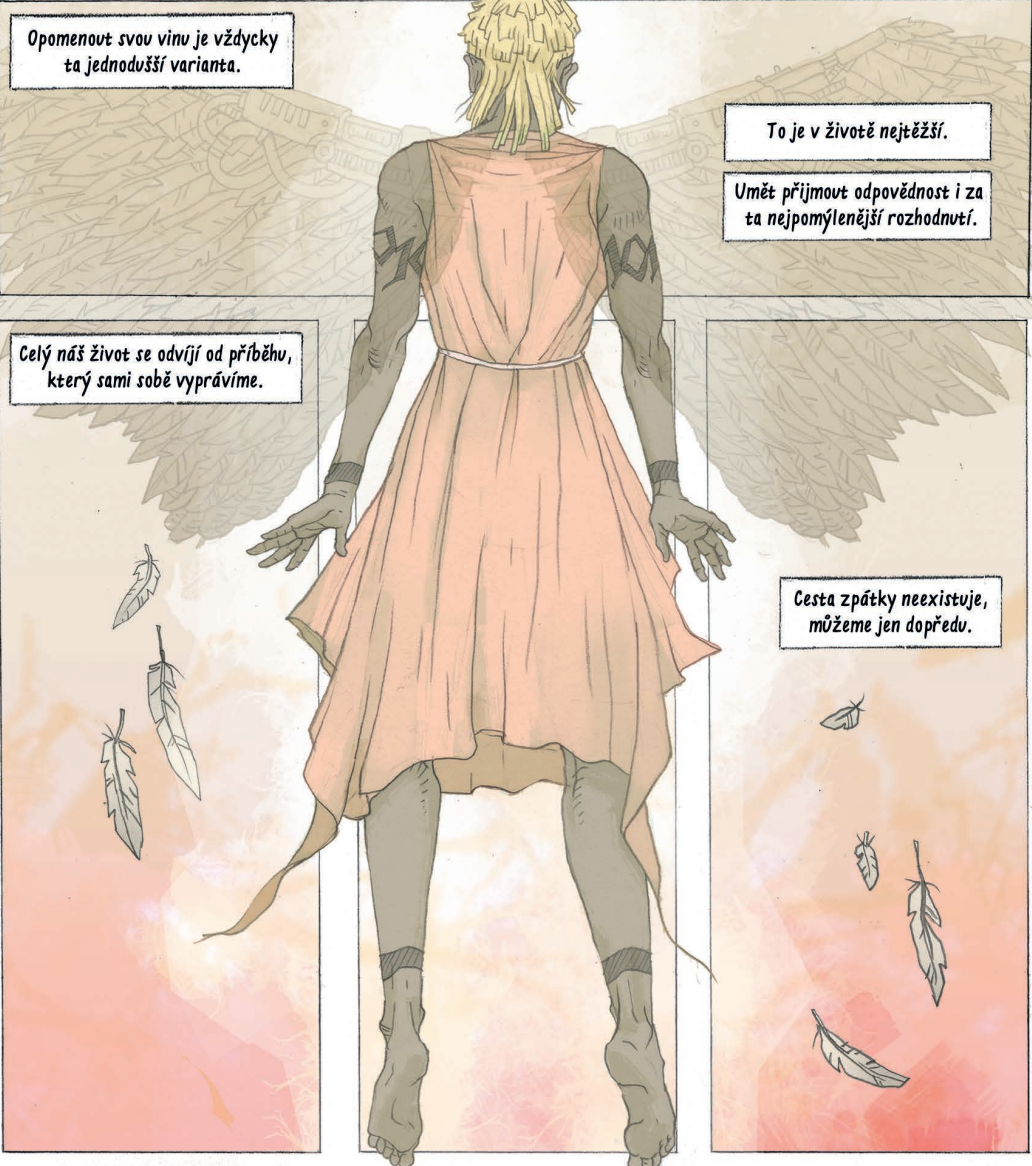
sklad: Za Halami 877, 252 62 Horoměřice

tel: 226 519 383, fax: 226 519 387

e-mail: odbyt@kosmas.cz, www.firma.kosmas.cz

Knihy je možno pohodlně zakoupit v internetovém knihkupectví www.kosmas.cz

Opomenout svou vinu je vždycky
ta jednodušší varianta.

To je v životě nejtěžší.

Umět přijmout odpovědnost i za
ta nejpomylenější rozhodnutí.

Celý náš život se odvíjí od příběhu,
který sami sobě vyprávíme.

Cesta zpátky neexistuje,
můžeme jen dopředu.

Jsme Sestry osudu, takový je náš úděl.

část první

Jak daleko je do
Forresu? Tu krajinu
nepoznávám.

Ale v té zatracené
mlze bychom mohli
zrovna tak stát přímo
před našimi domovy.

Banquo, už nemohu...

Můj pane!

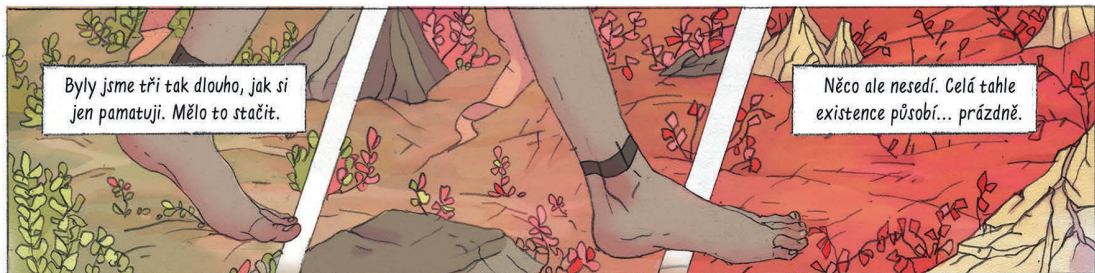
Takový hnus
a krása v jednom
dni!

Vydržte ještě
chvilku, projdeme tou bílou
pavučinou a najdeme naše
opevnění.

U Krista...

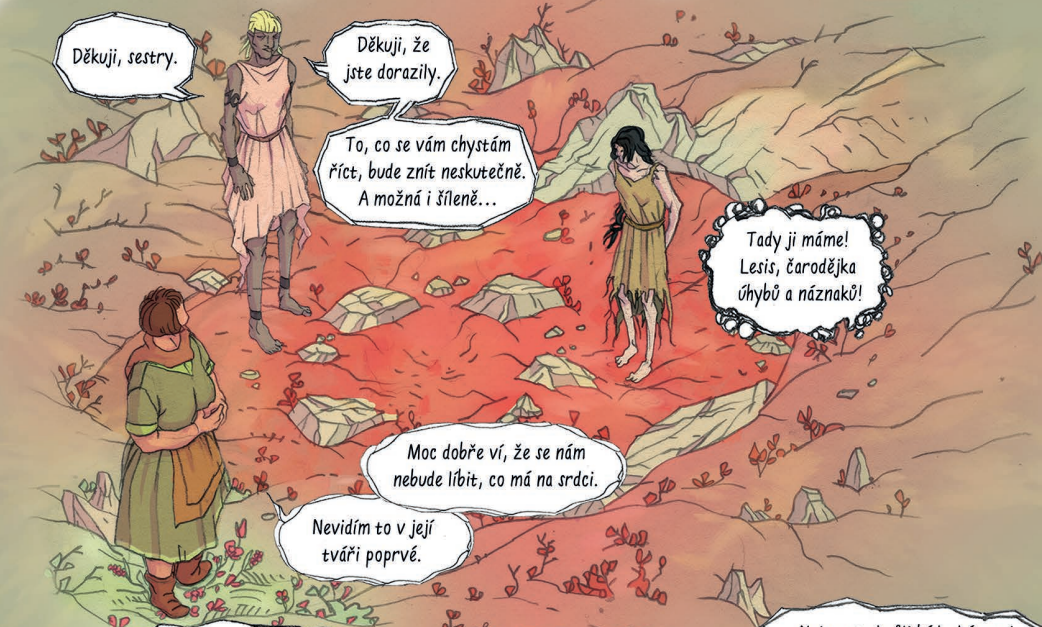
Buď zdrav, Macbethe, thěne z Glamisu!

Byly jsme tři tak dlouho, jak si jen pamatuji. Mělo to stačit.

Něco ale nesedí. Celá tahle existence působí... prázdně.

Děkuji, sestry.

Děkuji, že jste dorazily.

To, co se vám chystám říct, bude znít neskutečně. A možná i šíleně...

Tady ji máme! Lesis, čarodějka úhybů a náznaků!

Moc dobře ví, že se nám nebude líbit, co má na srdci.

Nevidím to v její tváři poprvé.

Mnoho slov kalí mysl, Lesis. Mluv rovnou k věci. Nač narážíš?

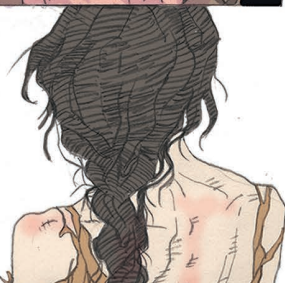
Hádky a tajemství. Rozkošná kratochvíle. Ano, rozkošná! Pojďme si hrát!

Nejsme tu kvůli hádankám ani hrám. Myslíme, ne, cítím, že jsme byly podvedeny. My všechny.

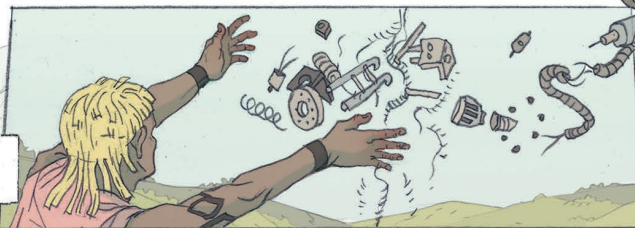
Smrt nepodvedeš, smrt neobehraješ. Kdo by to měl vědět lépe než já?

A přesto, obávám se, přesně to se stalo...

Ten dojem býval slabý.
Sotva jsem ho rozeznala.

Jako sen, který se každou noc vrací,
ale ráno po něm nezůstane nic.

Nic než prázdný prostor ve tvaru pocitu.

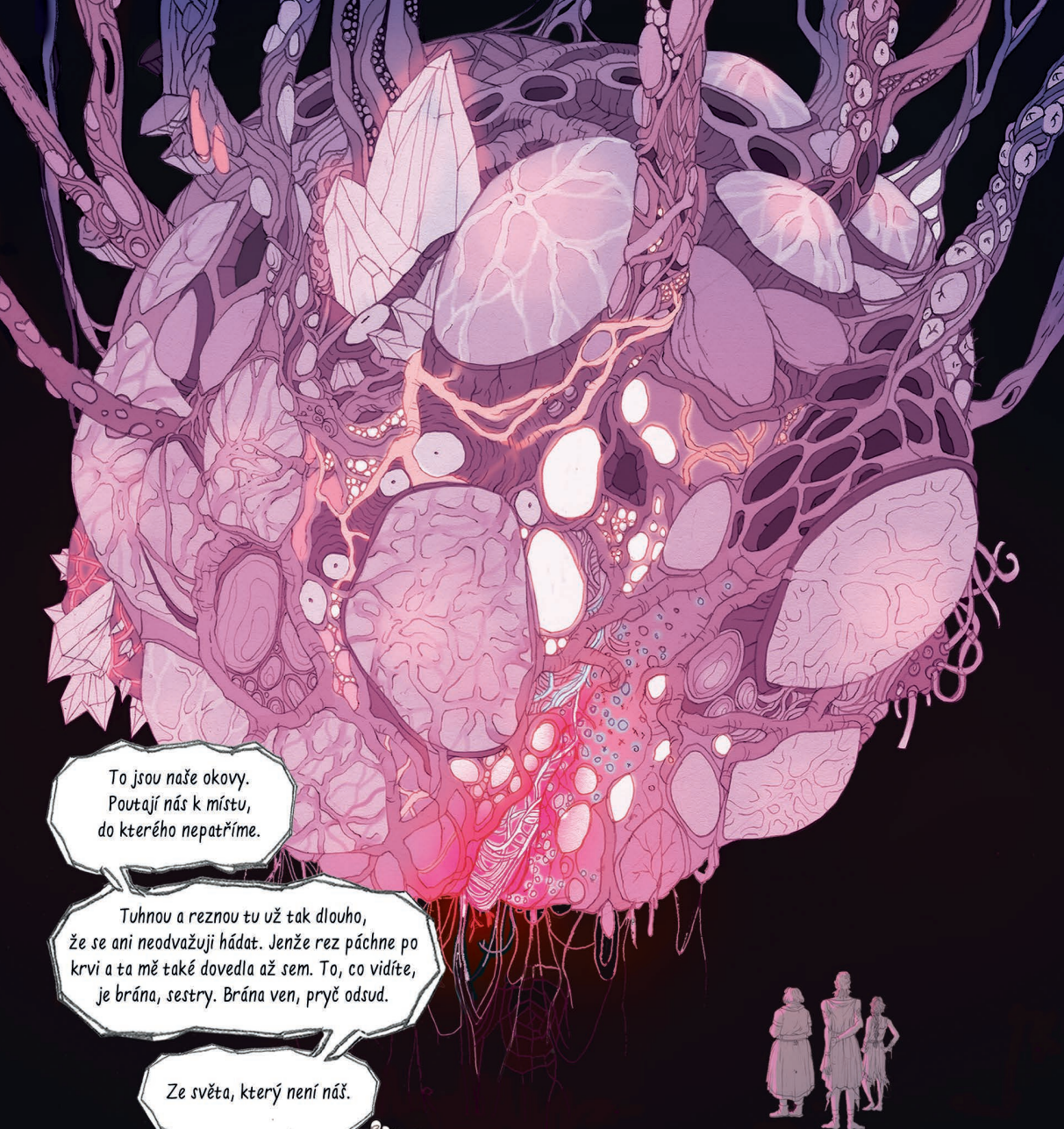

Čím víc jsem se na něj snažila
rozpomenout, tím rychleji mizel
z mého vědomí. Ale jeho ozvěna
přetrvávala...

Když jsem ji následovala,
uvědomila jsem si, že kráčím
ve vlastních stopách.

To jsou naše okovy.
Poutají nás k místu,
do kterého nepatříme.

Tuhnou a reznou tu už tak dlouho,
že se ani neodvažují hádat. Jenže rez páchne po
krvi a ta mě také dovedla až sem. To, co vidíte,
je brána, sestry. Brána ven, pryč odsud.

Ze světa, který není náš.

Poznávám to, poznávám.
Odkud jenom...

Je to stejná látka, která
stvořila nás. Cítím rodiče,
který opustil své děti. Cítím
hněv a trest.